M. 15147: 1-2
(översättn. 1 sida)

FOLKLIVSARKIVET
Institutionen för folklivsforskning vid Lunds universitet

Tyskland

uppt. år 1952

Svar å LUF 85 rör. hästkött och hästslakt m. m.
s. 1-2

Tyskland

(17)

Johannes May
Postfach
St. Wendel/Saar

M. 15147:1.

FOLKLIVSARKIVET
Institutionen för folklivsforskning vid Lunds universitet

, la 24an de Aprilo 1952.

Universitato de Lund,
Etnologia Arkivo Lund.

En la Saar-lando regas la kutimoj kaj validas plej multe la leĝoj pri bestkuracado ktp de Okcident-Germanujo. Mi mem ne estas kompetentulo, kaj tial mi demandis bestkuraciston.

Poste kiel antaŭe ekzistas certa antipatio kontraŭ la manĝo de ĉevalviando. Kialoj: Plej multe oni vendas ĉevalviandon de maljunaj bestoj, sed ankaŭ de tiaj, kiuj devas esti buĉataj pro akcidentoj ktp. La ĉevalo estas konsiderata kiel supera animalo, kaj pro tio regas ankaŭ moralaj sentimentoj kontraŭ la manĝado.

Se ĉevalo pro osto-aŭ krurorompo devas esti mortigata, tiam okazas tio per ĉevalbuĉisto, kiu — post bestkuracista ekzameno — eventuale povas vendi la viandon. (Ekzistas devo de viandinspektado antaŭ la vendo).

Hundoj kaj katoj estas mortigataj per la bestkuracisto, ĉar laŭ la leĝo pri la bestprotektado la mortigo devas okazi plej eble rapide kaj sendolore. Kutime oni injektas tuj efikantan venenon.

Hundoj, kies viando laŭ la oficiala esplorado por la homa manĝado estas taŭga, estas mortigataj en la oficialaj buĉejoj.

La mortigado de ĉevaloj, hundoj kaj katoj ne kaŭzas socialan malhonoron, ĉar ĝi okazas laŭleĝe.

Antaŭe

M. 15147:2.

Antaŭe (ĉirkaŭ antaŭ 20 jaroj) bestoj, kiuj ~~[illegible]~~ devis sendanĝere forigitaj, estis mortigataj per la „Abdecker" - laŭvorte: sen-aŭ de-feligisto-. La metio de la „Abdecker" estis iom malbonfama. La „Abdecker" bat-aŭ-paf-mortigis hundojn kaj katojn.
Hodiaŭ la mortigado de ĉevaloj aŭ hundoj en oficialaj buĉejoj okazas per kejlbolta pafaparato.

Mi estas 72 jara emerito - iama poŝtestro -, kaj mi esperas, ke miaj sciigoj iomete povas utili al vi.

Sincere salutante,
mi estas
via
Johannes May.

Tyskland

(114)

M. 15147.

FOLKLIVSARKIVET
Institutionen för folklivsforskning vid Lunds universitet

I Saar härskar samma seder och gäller i stort sett sammma lagar som i Västtyskland. Jag själv är ej insatt i denna fråga, varför jag vänt mig till en djurläkare.

Nu som tidigare förmärkes viss antipati mot att äta hästkött. Orsaker: Meståddels är det kött av gamla djur som säljes, eller också av djur som man måst slakta ner på grund av någon olyckshändelse. Hästen är ansedd som ett högtstående djur, och därför har man också moraliska känslor mot ätandet.
Om man blir tvungen att slakta en häst på grund av ett benbrott, så sker detta genom en slaktare, som – efter undersökning av djurläkaren – ev. kan sälja köttet. (Man är pliktig att låta inspektera köttet innan man får sälja det.)
Hundar och kattor dödas av djurläkare, ty enligt djurskyddslagen måste dödandet ske snabbt och smärtfritt. Vanligen sprutar man in ett ögonblickligen verkande gift. Hundar, vars kött enligt den officiella undersökningen duger till människoföda, dödas på de offentliga slakthusen.
Dödandet av hästar, hundar och kattor orsakar ingen social vanheder, ty det sker lagenligt.
Tidigare (för omkring 20 år sedan) dödades de djur som måste oskadliggöras, av "Abdecker"-n – ordagrannt: den som tar av pälsen."Abdecker"ns yrke var en smula dåligt till ryket. "Abdecker"-n dödade hundarna och kattorna genom slag eller skjutning.
I dag försiggår dödandet av hästar eller hundar på de offentliga slakthusen medelst en skjutapparat "Keilbolt".

Jag är en 72-årig pensionär - f.d. postmästare - och jag hoppas att mina upplysningar i någon mån kan vara Eder till nytta.

Eder
JOHANNES MAY

LEK/TB